

BIULETYN

informacyjny

WITAMY VIII WALNY ZJAZD DELEGATÓW PTTK

ZARZĄDU GŁÓWNEGO
PTTK Nr 164-165
PAŹDZIERNIK-LISTOPAD
1972

WINCENTY KRAŚKO PREZESEM ZG PTTK

W WARSZAWIE odbyło się ostatnie w bieżącej kadencji plenarne zebranie Zarządu Głównego Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego poświęcone omówieniu dorobku Towarzystwa w mijającej kadencji oraz wytyczeniu kierunków działania w związku z VIII Zjazdem PTTK, który odbędzie się z końcem listopada 1972 r. Uczestniczyli w nim przewodniczący GKKFiT dr Włodzimierz Reczek, przewodniczący Rady Turystyki GKKFiT dr Zbigniew Kulczycki, przewodniczący Krajowej Rady Ogólnozwiązkowej Federacji Sportu, Wychowania Fizycznego i Turystyki CRZZ Jan Kręcielewski.

Prezes Zarządu Głównego PTTK Piotr Gajewski, który przewodził Towarzystwu przez trzy kadencje wyraził życzenie zajęcia się szczególnie problematyką ochrony środowiska w PTTK i zrezygnował z funkcji prezesa ZG. Jednocześnie zarekomendował na to stanowisko wybitnego działacza politycznego, społecznego, członka KC PZPR i Rady Państwa, posła na Sejm, przewodniczącego Sejmowej Komisji Spraw Zagranicznych, prezesa Towarzystwa „Polonia” — Wincentego Kraśkę.

Członkowie Plenum, przyjmując rezygnację, urządzili ustępującemu prezesowi serdeczną owację, dziękując w ten sposób Piotrowi Gajewskiemu za dotychczasową pracę, podkreślając następnie w swych

wystąpieniach jego zasługi dla rozwoju największej w kraju społecznej organizacji turystycznej, której przewodniczył przez ponad 10 lat.

Prowadzący dalej obrady wiceprezes ZG Jerzy Przedziecki przedstawił formalnie wniosek o wybór Wincentego Kraśki na prezesa ZG PTTK, prezentując sylwetkę kandydata i podkreślając, iż działacz tej miary, jeszcze bardziej podniesie i umocni pozycję Towarzystwa w społeczeństwie.

W głosowaniu Wincenty Kraśko został wybrany jednomyślnie prezesem ZG PTTK. Nowy i ustępujący prezesi otrzymali kwiaty i symboliczne upominki Wincenty Kraśko, dziękując za wybór i okazane zaufanie, podkreślił, iż zdaje sobie sprawę z ogromu ciężkiej na nim odpowiedzialności, że liczy na pomoc całego aktywu.

Przewodniczący GKKFiT, były pierwszy prezes ZG PTTK — Włodzimierz Reczek zwrócił uwagę na duży wkład pracy Piotra Gajewskiego, życząc równocześnie jak największych osiągnięć nowemu sternikowi Towarzystwa. W podobnym duchu wypowiedzieli się przedstawiciele okręgów PTTK, różnych dyscyplin turystyki oraz reprezentanci Głównej Komisji Rewizyjnej i Sądu Koleżeńskiego.

W dyskusji, której podstawę stanowiło wstępne

wystąpienie Piotra Gajewskiego głos zabierało 13 mówców, koncentrujących się przede wszystkim na wstępnej ocenie pracy organizacji w ostatnim czteroleciu, jak i na próbie odpowiedzi jaki ma być kształt PTTK w najbliższej przyszłości, co należy rozwijać, kontynuować, co wprowadzić nowego, czego zaś zaniechać.

Obok głosów wskazujących na bezsporne pozytywy, do których zaliczono zwłaszcza rozwój organizacyjny Towarzystwa, wzrost kadry, popularyzację wzorców turystyki i zwiększoną rangę krajoznawstwa, nie brak było krytyki, wystąpień polemicznych uzasadniających potrzebę dokonania określonych zmian. Z tego rodzaju wypowiedzi warto odnotować zwłaszcza te, które dotyczyły niedostatecznej realizacji w ogniwach terenowych zarządzeń ZG czy ZO, panoszącej się tu i ówdzie biurokracji, zbyt długim powielaniu tych samych form działania, co nie zdaje egzaminu chociażby w pracy z młodzieżą.

Ożywiona dyskusja stanowi zapowiedź szerokiej debaty zjazdowej, która określi nowy kształt Towarzystwa. W końcowej fazie obrad zebrani z aplauzem przyjęli wniosek wiceprezesa Jerzego Przedziedzkiego o wystąpienie do Walnego Zjazdu by ten przyznał Piotrowi Gajewskiemu godność Członka Honorowego PTTK. Należy podkreślić, iż ustępujący prezes zadeklarował chęć dalszej społecznej pracy w organizacji, zwłaszcza w ogniwach zajmujących się problemami ochrony przyrody.

Na zakończenie przyjęto projekt regulaminu obrad VIII Zjazdu.

WINCENTY KRASKO urodził się 1 czerwca 1916 r. Na Uniwersytecie Wileńskim ukończył Wydział Prawa i Nauk Społecznych. Był uczestnikiem kampanii wrześniowej 1939 r.

Po wyzwoleniu przez wiele lat zajmował się dziennikarstwem. Pełnił następnie funkcję sekretarza i I sekretarza KW PZPR w Poznaniu, kierownika Wydziału Kultury KC PZPR, wicepremiera rządu PRL.

Jest posłem na Sejm od 1952 r., przewodniczącym sejmowej komisji spraw zagranicznych i przewodniczącym polskiej grupy Unii Międzyparlamentarnej oraz prezesem Towarzystwa Łączności z Zagranicą „Polonia”.

Wincenty Kraśko za swe zasługi, pracę zawodową i społeczną odznaczony został Orderem Sztandaru Pracy I i II klasy oraz wieloma innymi odznaczeniami. Jest od wielu lat członkiem PTTK.

PRZEDZJAZDOWE SPOTKANIA Z DELEGATAMI

W PRAWDZIE w VIII Walnym Zjeździe PTTK weźmie udział mniejsza liczba delegatów niż w poprzednich, to jednakże głosy wybranych Koleżanek i Kolegów, ich udział w obradach poparty jest znacznie powszechniejszą, bardziej pogłębioną programowo kampanią przedzjazdową. Kampania ta prowadzona była bowiem nie tylko w statutowej strukturze: na walnych zebraniach kół czy klubów, zjazdach oddziałów i zjazdach okręgów. Stworzono po raz pierwszy możliwość odbycia przed Walnym Zjazdem Towarzystwa oddziałowych, okręgowych i krajowych narad aktywności komisji statutowych PTTK.

Podstawy do projektu programu przedłożonego Zjazdowi dyskutowano nadto bezpośrednio z przedstawicielami oddziałów na naradach prezesów zarządów wszystkich oddziałów w Nowym Sączu, Piotrkowie i Kołobrzegu.

Ten dobry obyczaj szerokiej konsultacji władz zwierzchnich PTTK z działaczami problemów pracy PTTK przyjęto również w pracy z delegatami na VIII WZD.

— 10 września odbyło się w Warszawie spotkanie delegatów okręgów: poznańskiego, łódzkiego, mazowieckiego i Warszawy;

— 23 września spotkali się w Chorzowie delegaci okręgów: opolskiego, wrocławskiego, zielonogórskiego i katowickiego;

— 1 października w Sopocie obradowali delegaci okręgów: białostockiego, bydgoskiego, koszalińskiego, olsztyńskiego, szczecińskiego i gdańskiego;

— 8 października Kraków gościł delegatów okręgów: kieleckiego, krakowskiego, lubelskiego i rzeszowskiego.

Program obrad, którym przewodniczyli prezesi zarządów okręgów będących gospodarzami spotkań obejmował:

— omówienie założeń programowych i organizacyjnych VIII WZD — które zaprezentował w Warszawie i Katowicach prezes ZG PTTK **Piotr Gajewski**, w Sopocie — wiceprezes ZG PTTK **Łudwik Ochocki**, a w Krakowie — sekretarz generalny ZG PTTK **Jacek Węgrzynowicz**.

— dyskusję nad wytycznymi programowymi na VIII WZD oraz informację o usprawnieniach w działalności gospodarczej, do której wprowadzenia dokonali: sekretarz generalny ZG PTTK, **Jacek Węgrzynowicz** i zastępca sekretarza generalnego, **Wojciech Militz**.

We wszystkich spotkaniach przedłożona problematyka i informacje spotkały się z żywym oddźwiękiem wśród licznych dyskutantów. Z aprobatą przyjęto program i sposób organizacji obrad Zjazdu, zwłaszcza myśl zorganizowania w pierwszym dniu Zjazdu sześciu zespołów problemowych: ideowo-programowej działalności PTTK, d/s nauki, d/s młodzieży, d/s kierowania i organizacji, zagospodarowania turystycznego, ochrony środowiska i kultury w turystyce — spotkała się z zainteresowaniem delegatów.

Uczestnicy spotkań — delegaci byli już w posiadaniu sprawozdania Zarządu Głównego z działal-

ności Towarzystwa za lata 1968—1972, stąd wiele głosów dotyczyło oceny tej działalności.

Oceniając działalność w okresie sprawozdawczym delegaci konfrontowali dotychczasowe osiągnięcia i braki z wytycznymi-tezami na Zjazd. W szczególności mocno prezentowana była problematyka pracy z młodzieżą i nauczycielstwem, potrzeby dalszego rozwoju turystyki kwalifikowanej, stworzenia dalszych dogodniejszych warunków dla pracy i rozwoju ogniw PTTK w zakładach pracy, aktywizacji Towarzystwa w ochronie naturalnego środowiska człowieka.

Podjęto w dyskusji, na tle referatu sekretarza generalnego, problem modelu polskiej turystyki, a w związku z tym miejsca i roli PTTK w całokształcie zagadnień turystyki.

Domagano się dalszych działań dla podniesienia rangi działacza społecznego. Krytycznie oceniono występujące nadal przypadki nie uznawania przywilejów członkowskich w obiektach PTTK. Do spraw rekonstrukcji gospodarki PTTK delegaci wyrażali przychylny stosunek, podkreślając jej ścisły związek z działalnością programową Towarzystwa.

W rezultacie tych spotkań delegaci uzyskali szereg informacji i wyjaśnień dotyczących prac Zarządu Głównego PTTK, współdziałania z władzami państwowymi i kluczowych dla turystyki spraw, sytuacji ekonomicznej PTTK i perspektyw związanych ze zmianami w gospodarce PTTK. Zarząd Główny konfrontując w szczególności tezy programowe na Zjazd uzyskał bogaty materiał dla lepszego przygotowania projektu programu, nad którym obradować będzie VIII WZD PTTK.

NASZ PROGRAM

GDY przed 100 laty kształtowały się w Polsce zręby zorganizowanej turystyki głównymi motywami działania było poznawanie gór i kraju, a przez to, budzenie uczuć patriotycznych. W działaniu tym dominowały czynniki emocjonalne a zasięg ograniczał się do niewielkiej warstwy inteligencji.

Dzisiaj PTTK stoi wobec olbrzymiego rozwoju ruchu turystycznego, który obejmuje wszystkie grupy społeczne. Tempo wzrostu ruchu turystycznego wynoszące średnio w roku 11—12%, przewyższa dynamikę rozwoju innych dziedzin życia, a liczba blisko 74 milionów statystycznych turystów w roku 1971 każą rozpatrywać turystykę w kategoriach makro-zjawisk społecznych.

Budując swój nowy program PTTK musi, podnosząc rekreacyjne walory wycieczkowania odnieść go zarówno do społeczno-wychowawczych, gospodarczych, jak i politycznych funkcji współczesnej turystyki.

Nie sposób również nie uwzględnić głównych kierunków rozwoju turystyki we wszystkich rozwiniętych krajach. A są nimi: burzliwy wzrost, różnorodność form oraz coraz silniejsza tendencja do swobodnego wyboru form spędzania wolnego czasu. Tendencje te zaznaczają się również wyraźnie w Polsce każą naszemu Towarzystwu w ciągu najbliższych lat wykazywać dużą ruchliwość programową, oraz coraz większe zainteresowanie turystyką indywidualną, oczywista bez zaniedbywania turystyki masowej. Powyższe względy każą również szczególną uwagę przykładać do turystyki kwalifikowanej, ponieważ, jak się okazuje w wielu krajach, staje się ona siłą napędową masowej, popularnej turystyki.

Nasz nowy program opiera się o doświadczenie i tradycje ubiegłych 100 lat, jednak głównie ma na uwadze perspektywę następnych 100 lat. W praktyce oznacza to, że z dużego dorobku przeszłości bierzemy wszystko, co odpowiada potrzebom jakościowym i ilościowym w turystyce współczesnej, a równocześnie poszukujemy nowych form organizacyjnych i programowych.

PTTK musi bowiem być potrzebne dzisiejszemu człowiekowi, społeczeństwu, a wobec ogromnego zainteresowania turystyką przez państwo — musi być również pomocne państwu.

Według opinii ekspertów w Polsce obroty związane z usługami w turystyce wynoszą niebagatelną kwotę ponad 30 miliardów złotych rocznie. W ogólnym spożyciu dóbr i usług, spożycie na turystykę wynosi około 6%. Przy takich wielkościach zjawiska państwo musi być jego głównym regulatorem, działając zarówno w zakresie tworzenia formalnych warunków dla rozwoju turystyki jak też kształtowania podaży usług i popytu na nie.

Towarzystwo nasze, przodujące w społecznym ruchu na rzecz wypoczynku ludzi pracy i młodzieży, chce pomagać państwu w jego zadaniach, rozwijając się pod jego opieką. Równocześnie ma obowiązek występować w roli rzecznika potrzeb turystów i usilnie działać w kierunku zaspokajania tych potrzeb.

W tej nowej, ogólnie pozytywnej sytuacji, w jakiej znajduje się obecnie turystyka w naszym kraju, Polskie Towarzystwo Turystyczno-Krajoznawcze podjęło się opracowania doskonalszego niż dotąd programu swojego działania. Zarząd Główny PTTK przedstawił projekt takiego programu do dyskusji przed Walnym Zjazdem Delegatów w wytycznych zatytułowanych „POLSKIE TOWARZYSTWO TURYSTYCZNO-KRAJOZNAWCZE W SŁUŻBIE KRAJOWI” i wnosi go pod obrady Zjazdu.

PREZENTOWANY program opiera się na następujących założeniach:

— PTTK blisko sześćsettyśięcna organizacja społeczna, zrzesza wszystkich tych, dla których umiłowanie ojczyzny, chęć poznawania jej piękna i przemierzania najodleglejszych zakątków, łączy się z wolą służenia krajowi. Program jaki prezentuje PTTK powinien być do przyjęcia dla każdego Polaka. Równocześnie program ten czyni z PTTK organizację patriotyczną i wychowawczą. Propagując krajoznawstwo PTTK kształtuje postawy ideowego i społecznego zaangażowania, a ucząc zasad turystyki wychowuje zdrowych, w pełni sprawnych obywateli.

— Wola służenia krajowi zgodnie z najszczytniejszymi ideałami patriotyzmu socjalistycznego każe Towarzystwu, a w szczególności jego aktywowi, czynnie popierać program Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, przewodniej siły narodu. Swoje własne cele i zadania odnajduje PTTK w uchwałach i materiałach VI Zjazdu PZPR mówiących o rozwijaniu turystyki w Polsce, o roli masowych organizacji społecznych w socjalistycznym społeczeństwie i o kształtowaniu demokratycznych form życia.

Towarzystwo nasze pragnie więc, aby jego program odegrał istotną rolę w polityce społecznej realizowanej w Polsce.

— PTTK w swoim programie nawiązuje do tradycji powstałego przed 100 laty Towarzystwa Tatrzańskiego, czerpie z dorobku Polskiego Towarzystwa Krajoznawczego utworzonego w 1906 roku, sięga do tradycji robotniczych towarzystw turystycznych wykorzystując i popularyzując postępowe idee zawarte w historii polskiego krajoznawstwa i turystyki. Program, jaki obecnie prezentuje PTTK, stanowi dalsze rozwinięcie dotychczasowych doświadczeń wzbogaconych o tendencje współcześnie się zarysowujące. Dzięki temu w szeregach działaczy PTTK powinni owocnie współdziałać ludzie o dużym życiowym doświadczeniu jak i ludzie młodzi, pełni energii oraz nowatorskich pomysłów.

— W swym obecnym programie PTTK przyjmuje, że głównym czynnikiem we współczesnej i przyszłej turystyce jest turystyka kwalifikowana, odpowiadająca różnorodnym zainteresowaniom ludzi, przesyconą treściami krajoznawczymi — co czyni z niej ważny składnik wychowania społecznego oraz uprawiana w grupach co uczy współżycia w zespole i ułatwia tworzenie się przyjacielskich więzów między ludźmi.

— Dzięki realizacji swego programu PTTK propagować chce wśród ludzi pracy i młodzieży wpozynek czynny, sprzyjający wyzwaniu się społecznej aktywności ludzi, zwłaszcza w dziedzinach związanych z kulturalnym rozwojem własnego środowiska, walką o zachowanie jego naturalnych walorów oraz utrwalanie i pomnażanie jego dorobku.

— W swym nowym programie PTTK dużą uwagę chce poświęcić osobistym sprawom turystów, chce być ich rzecznikiem wobec czynników administracyjnych i sfer gospodarczych.

Zwraca również baczna uwagę na sprawy członków Towarzystwa, ich potrzeby, statutowe prawa i przywileje, które nierzadko były niepotrzebnie ograniczane.

W świetle takich założeń programowych do rangi najwyższej urasta sprawa kadr, aktyw w PTTK. Wzrost kadr, społeczny awans działaczy musi stać się elementem polityki organizacyjnej w wszystkich szczeblach Towarzystwa. Musi również wzrosnąć rola organów kolegialnych, które powinny podejmować węzłowe zadania regulujące działalność Towarzystwa.

NOWE ZASADY GOSPODARKI TURYSTYCZNEJ PTTK

ROZSZERZAJĄCY się zakres działalności statutowo-usługowej PTTK, rozwój usług turystycznych jakie prowadzi Towarzystwo, spowodował konieczność poczynienie kroków zmierzających do dalszego doskonalenia gospodarki turystycznej PTTK. Po rozlicznych dyskusjach, analizach ekonomicznych stworzone zostały nowe zasady gospodarki turystycznej PTTK. Precyzuje je przede wszystkim uchwała Prezydium Zarządu Głównego PTTK z dnia 13 września 1972 r. w sprawie dalszego doskonalenia gospodarki turystycznej PTTK.

Zamieszczamy ją poniżej.

PTTK wysuwając na pierwszy plan swej działalności podnoszenie wychowawczej roli turystyki, krzewienie krajoznawstwa i rozwijanie turystyki kwalifikowanej — prowadzi równoległe działalność gospodarczą. Działalność ta jest integralnie związana z działalnością programową i wynika ze statutowych obowiązków i uprawnień Towarzystwa.

PTTK zorganizowało w minionych latach poważną bazę materialną dla świadczenia usług turystycznych oraz produkcji sprzętu i pamiątek turystycznych. Baza ta umożliwia realizowanie zadań gospodarczych i programowych Towarzystwa w zakresie kształtowania i propagowania właściwych form turystyki i krajoznawstwa.

Odpowiednia atmosfera, rodzaj i poziom usług, wystrój krajoznawczy w obiektach turystycznych, prawidłowe programowanie i organizowanie wycieczek, obsługa przewodnicka a także odpowiedni sprzęt i artystyczna pamiątka turystyczna oferowana turystom, to istotne elementy dodatku oddziaływania Towarzystwa na kształt turystyki w naszym kraju.

Finansowanie dużej ilości zadań programowych Towarzystwa ze środków wypracowywanych z prowadzonej zgodnie ze statutem PTTK działalności gospodarczej, stwarza podstawy do integracji wewnętrznej i wzrostu gospodarności. Stanowić może również dobry przykład angażowania działaczy społecznych w problemy ekonomiczne, bez czego nie jest do pomysłenia postęp w socjalistycznej gospodarce.

Poważne zadania stojące przed wszystkimi jednostkami turystycznymi w naszym kraju w związku z potrzebą zabezpieczenia właściwej obsługi dynamicznie rozwijającego się ruchu turystycznego, rosnący zakres i wielkość działalności gospodarczej PTTK w tym potrzeba dalszego podnoszenia poziomu usług i jakości produkcji oraz zwiększenia ich efektywności ekonomicznej — stanowiły podstawę szerokiej dyskusji podjętej w Towarzystwie nad usprawnieniem struktur organizacyjno-ekonomicznych działalności statutowo-gospodarczej PTTK.

Wynikiem tych dyskusji była uchwała Plenum Zarządu Głównego PTTK z dnia 17 października 1971 r., w sprawie stanowiska Towarzystwa wobec aktualnych problemów organizacji gospodarczej turystyki krajowej. Dla pełnej realizacji tejże uchwały konieczne jest obecnie, po blisko rocznym okresie studiów i szerokiej terenowej dyskusji, ustalenie niezbędnych zasad i rozwiązań organizacyjnych w zakresie działalności gospodarczej Towarzystwa.

W tej sprawie Prezydium Zarządu Głównego PTTK postanawia:

1. Przyjąć dokument p.n.: „Zasady działalności gospodarczej PTTK” stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.

2. W związku z postanowieniami zawartymi w „Zasadach działalności gospodarczej PTTK” rozwiązać z dniem 1 stycznia 1973 r.:

1) Biura Ekonomiczno-Finansowe zarządów okręgów PTTK,

2) Dyrekcję Zakładów Wytwórczych PTTK „Foto-Pam” w Warszawie,

3) Przedsiębiorstwo Zarządu Głównego PTTK „Domy Turysty PTTK”.

3. Z dniem 1 stycznia 1973 r. powołać Zrzeszenie Gospodarki Turystycznej PTTK i jego Dyrekcję z siedzibą w Warszawie.

4. Zatwierdzić statut Zrzeszenia Gospodarki Turystycznej PTTK stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.

5. Z dniem 1 stycznia 1973 r. powołać okręgowe przedsiębiorstwa turystyczne PTTK wchodzące w skład Zrzeszenia Gospodarki Turystycznej PTTK.

Szczegółowy wykaz tych przedsiębiorstw oraz ich siedziby zawiera załącznik Nr 3 do niniejszej uchwały.

6. Z dniem 1 stycznia 1973 r. włączyć poszczególne domy turysty PTTK do właściwych terenowo okręgowych przedsiębiorstw turystycznych PTTK.

7. Z dniem 1 stycznia 1973 r. przekształcić Zakłady Wytwórcze „Foto-Pam” PTTK w przedsiębiorstwa produkcyjne PTTK Foto-Pam i włączyć je do Zrzeszenia Gospodarki Turystycznej PTTK.

Szczegółowy wykaz przedsiębiorstw produkcyjnych PTTK — „Foto-Pam” oraz ich siedziby zawiera załącznik Nr 3 do niniejszej uchwały.

8. Z dniem 1 stycznia 1973 r. utworzyć na bazie dotychczasowej Dyrekcji Zakładów Wytwórczych PTTK Foto-Pam odpowiedni pion w Dyrekcji Zrzeszenia Gospodarki Turystycznej PTTK.

9. Z dniem 1 stycznia 1973 r. włączyć Biuro Turystyki Zagranicznej PTTK do Zrzeszenia Gospodarki Turystycznej PTTK.

Prezydium Zarządu Głównego PTTK zobowiązuje sekretarza generalnego ZG PTTK do wydania przepisów wykonawczych wprowadzających wymienione wyżej postanowienia niniejszej uchwały oraz do wydania przepisów regulujących zasady i tryb rejestrowania w ciągu 1973 r. biur obsługi ruchu turystycznego PTTK — zarządów oddziałów PTTK, jako niewyodrębnioną lub wyodrębnioną działalność statutowo-usługową.

Uchyla się z dniem 31 grudnia 1972 r. dotychczasowe uchwały i akty normatywne PTTK sprzeczne z postanowieniami niniejszej uchwały”.

Publikujemy także treść załącznika do uchwały w którym precyzowane zostały „Zasady działalności gospodarczej PTTK”. Oto one:

DZIAŁALNOŚĆ gospodarcza Towarzystwa, wynikająca z zadań statutowych oraz uchwał władz PTTK, stanowi istotny element rozwoju turystyki i krajoznawstwa w naszym kraju.

Działalność gospodarcza Towarzystwa ma na celu ułatwienie poprzez turystykę wypoczynku po pracy i nauce, szczególnie robotnikom i młodzieży, oraz zapewnienie odpowiednich preferencji członkom PTTK; efektywność przedsięwzięć gospodarczych PTTK powinna być oceniana głównie z tego punktu widzenia.

Działalność usługowa, produkcyjna i handlowa PTTK jest realizowana w oparciu o odpowiednie przepisy państwowe dotyczące działalności gospodarczej organizacji społecznych oraz statut PTTK.

I. Zrzeszenie gospodarki turystycznej PTTK

1. Cała działalność gospodarcza PTTK, prowadzona w sferze budżetu centralnego skoncentrowana jest w Zrzeszeniu Gospodarki Turystycznej PTTK, które grupuje przedsiębiorstwa działalności gospodarczej.

Dyrekcja Zrzeszenia spełnia funkcję wyodrębnionej jednostki organizacyjnej Zarządu Głównego PTTK i działa w jego imieniu w zakresie koordynacji, nadzoru i kontroli oraz tworzy fundusze specjalne i służby niezbędne dla sprawnego działania zgrupowanych jednostek gospodarczych.

2. Działalność gospodarcza PTTK w sferze eksploatacji obiektów turystycznych, terenowej organizacji i obsługi zagranicznego ruchu turystycznego i obozów turystycznych oraz produkcji i zbytu sprzętu i pamiątek turystycznych, jest realizowana w ramach wyodrębnionych jednostek gospodarczych (przedsiębiorstw okręgowych) PTTK a mianowicie:

- 1) przedsiębiorstw turystycznych PTTK,
- 2) przedsiębiorstw produkcyjnych PTTK „Foto-Pam”.

3. Przedsiębiorstwa PTTK wymienione w pkt. 2 mogą przyjmować nazwy regionalne.

4. W ramach okręgowych przedsiębiorstw turystycznych PTTK realizowana jest obsługa turystów w zakresie:

- usług noclegowych,
- usług żywieniowych,
- wypożyczania sprzętu turystycznego,
- prowadzenia informacji turystycznej i krajoznawczej,
- prowadzenia niektórych form obsługi turystycznej zagranicznej i krajowej.

W działalności tej uwzględniane są przede wszystkim potrzeby turystyki kwalifikowanej szczególnie środowisk robotniczych oraz młodzieżowych. Wymienione usługi w pierwszej kolejności świadczone są dla członków PTTK.

Okręgowe przedsiębiorstwo turystyczne PTTK może ponadto prowadzić:

- działalność remontowo-budowlaną (zespoły gospodarki pomocniczej),
- inną działalność pomocniczą (transport, punkty sprzedaży, usługi pralnicze, produkcję garmazeryjną i cukierniczą itp.).

5. W ramach przedsiębiorstw produkcyjnych PTTK „Foto-Pam” realizowana jest działalność w zakresie produkcji i zbytu:

- pamiątek turystycznych,
- sprzętu i ekwipunku turystycznego,
- fotowidokówek i fotoprzeźrocy,
- odznak, emblematów oraz druków organizacyjnych PTTK.

W uzasadnionych przypadkach przedsiębiorstwa mogą prowadzić działalność poza wymienionym zakresem celem pełnego wykorzystania zdolności produkcyjnych i w oparciu o potrzeby rynkowe.

W działalności tej zabezpiecza się przede wszystkim zapotrzebowanie na tanie pamiątki o walorach krajoznawczych i turystycznych dla masowego ruchu turystycznego oraz zapotrzebowanie na sprzęt specjalistyczny dla turystyki kwalifikowanej.

Przy sprzedaży wyrobów produkcji własnej, przedsiębiorstwa w pierwszej kolejności zabezpieczają potrzeby jednostek organizacyjnych oraz sieci handlowej PTTK.

Nad. zapewnieniem właściwego poziomu artystycznego foto-wydawnictw i pamiątek czuwają odpowiednie komisje pracujące w składzie i w oparciu o regulaminy ustalone przez Prezydium Zarządu Głównego PTTK.

6. Prezydium zarządów okręgów PTTK w oparciu o generalne wytyczne Prezydium Zarządu Głównego PTTK sprawują kontrolę oraz współuczestniczą w nadzorze nad działalnością właściwych terenowo przedsiębiorstw PTTK w szczególności w zakresie:

— realizacji zadań planowych przez przedsiębiorstwa,

— oceny prowadzenia obiektów i urzędzeń turystycznych z punktu widzenia specyfiki działalności Towarzystwa (np. ocena rodzaju i poziomu świadczonych usług, poradnictwa i informacji turystyczno-krajoznawczej, wystroju turystyczno-krajoznawczego itp.),

— funkcjonowania systemu preferencji dla członków PTTK i określonych środowisk społecznych oraz potrzeb turystyki kwalifikowanej,

— określenia i oceny stopnia realizacji rozwoju i modernizacji bazy turystycznej,

— wykonywania przez przedsiębiorstwa zadań na rzecz Towarzystwa.

7. Prezydium zarządów okręgów PTTK wykonują funkcje wymienione w pkt. 6 poprzez:

— reprezentowanie wobec władz terenowych stanowiska w sprawie głównych kierunków i polityki gospodarki turystycznej PTTK,

— wnioskowanie w sprawie powoływania i odwoływania dyrektorów przedsiębiorstw PTTK,

— opiniowanie wniosków dyrektorów przedsiębiorstw w sprawie powoływania i odwoływania zastępców dyrektora oraz głównego księgowego,

— opiniowanie podstawowych wskaźników oraz węzłowych planowych zadań rzeczowych w działalności przedsiębiorstw PTTK z punktu widzenia potrzeb Towarzystwa,

— analizowanie i opiniowanie rocznych oraz wieloletnich rzeczowych planów inwestycji i kapitalnych remontów,

— ocenę przygotowania bazy turystycznej do sezonów,

— ocenę realizacji zadań planowych przebiegu sezonów, poziomu świadczonych usług oraz wyników eksploatacyjnych i finansowych, ze szczególnym uwzględnieniem zabezpieczenia preferencji dla członków PTTK oraz środowisk robotniczych i młodzieżowych,

— analizę i ocenę profilu produkcji pod kątem poszukiwanych pamiątek i sprzętu turystycznego oraz ich jakości i cen,

— ocenę zaopatrzenia sieci handlowej PTTK w wytwory przedsiębiorstwa,

— rozpatrywanie informacji dyrektora przedsiębiorstwa w zakresie realizacji wniosków, skarg i zażaleń kierowanych do przedsiębiorstwa lub podległych zakładów,

— delegowanie swych przedstawicieli do prac w komisjach bilansowych oceniających działalność przedsiębiorstw PTTK,

— powoływanie komisji lub zespołów ekspertów dla rozpatrzenia specjalistycznych zagadnień związanych z działalnością przedsiębiorstw.

8. Działalność gospodarcza PTTK w sferze generalnej organizacji zagranicznego ruchu turystycznego, wczasów i obozów turystycznych oraz usług towarzyszących jest realizowana przez Biuro Turystyki Zagranicznej PTTK.

W ramach Biura Turystyki Zagranicznej PTTK realizowana jest działalność w zakresie:

— organizacji grupowych wyjazdowych wycieczek zagranicznych,

— organizacji i obsługi grupowych przyjazdowych wycieczek z zagranicy,

— organizacji indywidualnych wyjazdów zagranicznych,

— organizacji i obsługi indywidualnych przyjazdów zagranicznych,

— organizacji i obsługi obozów wędrownych oraz wczasów turystycznych,

— informacji i poradnictwa turystycznego zagranicznego i krajowego,

— prowadzenia działalności pomocniczej (transport, kasy dewizowe, wydawnictwa itp.).

W działalności tej uwzględniane są przede wszystkim potrzeby turystyki kwalifikowanej oraz zakładów pracy przy zachowaniu turystyczno-krajoznawczego charakteru organizowanych imprez. Wymienione usługi są w pierwszej kolejności świadczone dla członków PTTK.

9. Jednostki gospodarcze PTTK powinny współpracować z innymi jednostkami gospodarki turystycznej z terenu swego działania w ramach koordynacji gospodarczej.

10. Zrzeszenie Gospodarki Turystycznej PTTK oraz zgrupowane w nim przedsiębiorstwa działają na zasadach rozrachunku gospodarczego.

11. Zasady organizacji finansowej i systemu finansowego Zrzeszenia i zgrupowanych w nim przedsiębiorstw oparte są o obowiązujące przepisy dotyczące organizacji finansowej i systemu finansowego działalności gospodarczej organizacji społecznych.

12. Część dodatkowych dochodów PTTK (w stosunku do roku poprzedniego) wypracowanych przez przedsiębiorstwa zgrupowane w Zrzeszeniu Gospodarki Turystycznej PTTK dzielona jest przez Zarząd Główny PTTK pomiędzy zarządy okręgów PTTK w oparciu o proporcje udziału w tym wzroście poszczególnych terenowych przedsiębiorstw PTTK. Szczegółowe wskaźniki podziału dodatkowych dochodów ustala Prezydium Zarządu Głównego PTTK.

13. W miarę rozwoju działalności inwestycyjno-rentowej Zrzeszenie Gospodarki Turystycznej PTTK

będzie mogło powoływać odrębne przedsiębiorstwa wykonawstwa budowlanego.

II. Działalność statutowa oddziałów PTTK w zakresie usług turystycznych

14. Działalność PTTK w sferze budżetu terenowego w zakresie organizacji i obsługi ruchu turystycznego, obejmująca pośrednictwo usług turystycznych, sprzedaż sprzętu i pamiątek turystycznych, eksploatację autokarów, prowadzenie stacji turystycznych, wypożyczalnię sprzętu turystycznego oraz w uzasadnionych przypadkach prowadzenia innych obiektów i urządzeń turystycznych — jest realizowana w ramach działalności statutowo-usługowej oddziałów PTTK w oparciu o ich osobowość prawną (§ 3 Statutu Oddziału PTTK) pod nadzorem zarządów okręgów PTTK. Działalność ta prowadzona jest na zasadach niewyodrębnionej działalności gospodarczej. W uzasadnionych przypadkach działalność ta powinna być prowadzona na zasadach wyodrębnionej działalności gospodarczej.

15. Zasady organizacji finansowej i systemu finansowego w działalności statutowo-usługowej oddziałów PTTK oparte są o obowiązujące przepisy dotyczące organizacji finansowej i systemu finansowego działalności gospodarczej organizacji społecznych.

16. Działalność statutowo-usługowa oddziału PTTK realizowana jest w oparciu o zadania rzeczowe i finansowe zatwierdzone przez prezydium zarządu oddziału PTTK za akceptacją prezydium zarządu okręgu PTTK.

Oddziały prowadzące działalność gospodarczą wnoszą wpłaty na „fundusz pomocy oddziałom” w wysokości uchwalonej przez zarządy okręgów PTTK nie mniejszej niż 8% wypracowanych wpływów netto po potrąceniu kosztów bezpośrednich.

PREZYDIUM OBRADUJE

30.VIII. 1972 r.

Sekretarz generalny ZG PTTK Jacek Węgrzynowicz poinformował o pracach bieżących biura ZG. Następnie omówiony został program rozwoju Zakładów Wytwórczych „Foto-Pam” PTTK na lata 1973—1975. Po wszechstronnej dyskusji oraz informacjach dyrektora ZW „Foto-Pam” Z. Pomianowskiego, z których wynikało, że w latach 1972—1975 przewiduje się powstanie 2 zakładów: w Rumii produkującego pamiątki z bursztynu oraz w Namysłowie — pamiątki z drzewa. Prezydium ZG PTTK postanowiło:

1) przyjąć przedstawiony program rozwoju jako kierunkowe zadania, które znajdować będą swe odbicie w realizacji rocznych planów techniczno-ekonomicznych;

2) wypracowany ponadplanowy zysk w tym okresie po potrąceniu należnych wpłat na podatek dochodowy przeznaczyć stosownie do zaistniałych potrzeb na dalszy rozwój Zakładów oraz działalność programową Towarzystwa.

Z kolei przedstawiona została Prezydium informacja o stanie realizacji planu inwestycji i kapitalnych remontów w pierwszym pół-

roczu 1972 roku. Sytuacja nie wygląda tu zbyt dobrze. Plan zrealizowano w 71,2%. Wynika to m.in. z wzrostu zadań (w 1971 r. — 106 mln zł, w 1972 r. — 141 mln zł), braku wykonawców oraz niezbędnego zaopatrzenia, zbyt późnego zatwierdzenia funduszy przez CFTiW. Informacja została przyjęta z konkluzją, że Prezydium przyjdzie z pomocą Działowi Remontów w rozwiązywaniu trudności.

Prezydium zatwierdziło powołanie na stanowisko urzędujących wiceprezesów zarządów okręgów PTTK: w Szczecinie — **Bolesława Szudere**, Bydgoszczy — **Antoniego Gutowskiego**, sekretarzy: w Łodzi — **Krzysztofa Zajączkowskiego**, Warszawie — **Jerzego Nawrockiego**, urzędującego — członka Prezydium Zarządu Okręgu PTTK w Kielcach — **Tadeusza Miarke**.

6.IX. 1972 r.

Prezydium ZG PTTK obradujące w rozszerzonym składzie, z udziałem zaproszonych prezesów zarządów okręgów PTTK, omawiało zasady organizacyjne, ekonomiczne i finansowe obsługi ruchu turystycznego w ramach działalności statutowo-usługowej Towarzystwa.

Obrady otworzył prezes **Piotr Gajewski** witając przedstawicieli GKKFiT — dyr. **T. Zygmunowicza** i dyr. **K. Pieleszka** oraz preze-

sów i urzędujących członków prezydiów zarządów okręgów PTTK. Sekretarz generalny ZG PTTK **J. Węgrzynowicz** przedstawił całości kształt prac mających na celu reorganizację działalności gospodarczej Towarzystwa. W swoim wystąpieniu sekretarz generalny podkreślił konieczność przeprowadzenia reorganizacji, mającej na celu poprawę działalności statutowo-usługowej Towarzystwa. Korzystny klimat stworzony dla rozwoju turystyki przez władze PRL daje PTTK jako organizacji posiadającej własną bazę turystyczną — szerokie możliwości rozwoju tej bazy i poprawy jakości usług świadczonych na rzecz turystów. Dlatego też, opracowując nowy model zarządzania sferą działalności gospodarczej Towarzystwa należałoby korzystać z form zarządzania sprawdzonych i aktualnie stosowanych w sektorze państwowym. Zapraszając do dyskusji, sekretarz generalny podkreślił konieczność przeprowadzenia reorganizacji i prosił zebranych o skoncentrowanie się nad sprawami istotnie ważnymi dla stworzenia jak najlepszego i najbardziej optymalnego modelu zarządzania działalnością statutowo-usługową Towarzystwa.

W dyskusji nad przedłożonymi materiałami udział wzięli kol. kol.: **W. Kasprzewski** — prezes ZO w Gdańsku, **M. Gluchowski** — wiceprezes ZO w Olsztynie, **Z. Brzeziński** — członek Prezydium ZG, **J. Przedziecki** — wiceprezes ZG, **M.**

Arczyński — członek Prezydium ZG, **M. Worobkiewicz** — wiceprezes ZO w Krakowie, **J. Zarowiak** — wiceprezes ZO Mazowieckiego, **J. Herbut** — wiceprezes ZO we Wrocławiu, **A. Gutowski** — wiceprezes ZO w Bydgoszczy, **C. Wójcicki** — wiceprezes ZO w Białymstoku, **H. Kamiński** — wiceprezes GKR, **K. Dłużyński** — wiceprezes ZO w Katowicach, **J. Zmudziński** — zastępca sekretarza generalnego PTTK, **K. Kowalski** — dyrektor BTZ PTTK, **Z. Pomianowski** — dyrektor ZW „Foto—Pam” PTTK, **B. Szudera** — wiceprezes ZO w Szczecinie.

Ogólna ocena przedstawionego materiału wypadła pozytywnie. Większość uczestników dyskusji opowiedziała się za wprowadzeniem w życie proponowanych

zmian w dziedzinie zarządzania działalnością gospodarczą PTTK. Postanowiono, że po wprowadzeniu poprawek na posiedzeniu Prezydium ZG PTTK w dniu 13.IX.1972 powzięta będzie uchwała w sprawie zasad gospodarki turystycznej PTTK.

13.IX. 1972 r.

Prezydium podjęło uchwałę w sprawie dalszego doskonalenia gospodarki turystycznej PTTK wraz z załącznikami, na które składają się: 1) zasady działalności gospodarczej PTTK, 2) statut Zrzeszenia Gospodarki Turystycznej PTTK, 3) wykaz przedsiębiorstw PTTK wchodzących w skład Zrzeszenia.

Z kolei przyjęte zostały regulaminy zarządu okręgu PTTK i biura zarządu okręgu PTTK.

Kol. J. Przeddziecki poinformował Prezydium o przebiegu spraw związanych z zawieszeniem przez czynniki administracyjne w czynnościach Zarządu Oddziału PTTK w Malborku. Ze względu na rozgłos sprawy m.in. w prasie, Prezydium powołało komisję w składzie: kol. kol. **Wojciech Militz**, **Marek Arczyński**, **Tadeusz Rycerski** oraz **Zbigniew Polakowski** z redakcji „Gościniec” zobowiązując jej członków do zbadania całokształtu spraw (łącznie z przewodnickimi) i przedstawienia wniosków na jednym z najbliższych posiedzeń Prezydium ZG PTTK.

GŁÓWNY SĄD KOLEŻEŃSKI INTERPRETUJE

W związku z pytaniem Zarządu Głównego PTTK, zawartym w piśmie z dnia 12 września 1972 r. znak ZO-0/615/72 — Plenum Głównego Sądu Koleżeńskiego PTTK na posiedzeniu w dniu 23 września 1972 r. podjęło następującą uchwałę interpretacyjną:

„1. W oparciu o uprawnienia wynikające w § 79 Statutu PTTK stwierdza się, że pomimo braku odpowiedniego formalnego przepisu statutowego, uprawniającego zarządy okręgów PTTK do uzupełniania składu osobowego drogą kooptacji w okresie trwania kadencji — należy zastosować przy rozstrzygnięciu tego zagadnienia przez analogię przepisy z § 32 pkt. 13 Statutu PTTK oraz z § 27, ust. 2 statutu wzorcowego oddziału PTTK, a tym samym uprawnienia przysługujące Zarządowi Głównemu oraz zarządom oddziałów PTTK przyznać również zarządom okręgów PTTK.

2. W związku z powyższym, Główny Sąd Koleżeń-

ski PTTK uważa, że zarządy okręgów są uprawnione w okresie trwania kadencji do uzupełniania swoich składów osobowych drogą kooptacji na miejsca zwolnione w liczbie nie przekraczającej 1/4 składu zarządu okręgu PTTK, pochodzącego z wyboru.

3. Jednocześnie Główny Sąd Koleżeński uważa, że to samo uprawnienie kooptyacyjne przysługuje również Głównemu Sądowi Koleżeńskiemu PTTK.

4. Przy podejmowaniu niniejszej uchwały Główny Sąd Koleżeński oparł się na uzasadnieniu swojej uchwały interpretacyjnej, podjętej w dniu 19 października 1968 r., a odnoszącej się do kooptacji nowych członków przez Główną Komisję Rewizyjną PTTK i przez okręgowe komisje rewizyjne”.

Prezes

Głównego Sądu Koleżeńskiego
dr Tadeusz Dorawski

III CENTRALNY ZLOT AKTYWU TURYSTYCZNEGO WOJSKA POLSKIEGO

III CZAT WP — Toruń 72 — Nie jest to kryptonim operacji wojskowej. A jeżeli już operacji, to nie bojowej, lecz krajoznawczo-turystycznej. III CZAT WP to po prostu III Centralny Zlot Aktywu Turystycznego Wojska Polskiego, który odbył się w Toruniu w dniach 7—10 września 1972 r. Jego organizatorami byli: Zarząd Polityczny Pomorskiego Okręgu Wojskowego oraz Komisja Kół Wojskowych ZG PTTK.

W zlocie brały udział 2-osobowe drużyny aktywistów z poszczególnych kół, klubów lub oddziałów PTTK (także kół żołnierskich).

W czasie zlotu organizatorzy postawili przed uczestnikami kilka problemów do omówienia. Były one rozpatrywane w czterech grupach roboczych.

Rozpatrywano więc aktualne zagadnienia organizacyjno-programowe ogniwa wojskowego PTTK, ideowo-wychowawcze aspekty pracy turystyczno-krajoznawczej w Wojsku Polskim problem szkolenia i doskonalenia kadr w turystyce wojskowej oraz organizacyjno-finansowe problemy działalności PTTK w Wojsku Polskim.

Dyskusje w grupach roboczych

odbyły się po oficjalnym otwarciu zlotu w dniu 8.IX., w którym uczestniczyli: **plk. T. Dziekan**, **ppłk. K. Chmura**, przewodniczący komitetu organizacyjnego zlotu **ppłk. Z. Borowski**, kierownik zlotu **ppłk. M. Kaczanowski**, Przedstawiciele Głównego Zarządu Politycznego Wojska Polskiego, przewodniczący Komisji Kół Wojskowych ZG PTTK **plk. J. Nowak**, przedstawiciel Centralnego Ośrodka Metodycznego **plk. Iglewski**, zastępca sekretarza generalnego ZG PTTK **W. Militz**, sekretarz Zespołu Turystyki **D. Rafalska** i inni.

Uczestnicy zlotu złożyli kwiaty przed pomnikiem Mikołaja Kopernika, następnie zwiedzili czołowe zakłady pracy i zabytki Torunia. Dzień ten zakończył występ zespołu „Czarnych Beretów” i orkiestry wojskowej.

Na czas zlotu Centralny Ośrodek Metodyczny Domu Wojska Polskiego przygotował pokaz organizacji

typowych imprez, jakie powinny się złożyć na sobotnio-niedzielną wypoczynek kadry wojskowej i rodzin, a które można zrealizować w każdej jednostce. Imprezy te trwały cały dzień. Zakończone zostały ogniskiem zlotowym w którego programie były koncerty, quizy i piosenki artystyczne.

CZAT WP wykazał jak dużą rolę w wychowaniu i wypoczynku w jednostkach wojskowych mają do spełnienia ogniska PTTK.

W roku ubiegłym wojskowe oddziały i koła PTTK zorganizowały ponad 15 tys. imprez krajoznawczo-turystycznych, w których udział wzięło około miliona osób, zarówno żołnierzy, oficerów jak i osób cywilnych dla których imprezy te były udostępnione. Nie ma chyba lepszych form kształcenia patriotyzmu niż poznanie Kraju ojczystego, wyrabianie doń miłości i przywiązania, poznanie jego historii i perspektyw rozwoju, inte-

gracji środowiska wojskowego i cywilnego podczas imprez turystycznych.

Przegląd działalności programowo-organizacyjnej wojskowych kół PTTK, dyskusje w grupach roboczych w czasie zlotu wykazały, że koła te działają coraz prężniej, rozszerzając zakres przedsięwzięć, przyciągając coraz bardziej masowo nowych członków, wychowując ofiarnych aktywistów.

CO PTTK-owski DZIEŃ NIESIE

GDYNIA. Prężne organizacyjnie, liczące około 500 członków koło PTTK nr 19 przy Stoczni im. Komuny Paryskiej w Gdyni, prowadzi swą działalność w czterech sekcjach: krajoznawczej oraz turystyki nizinnej, górskiej i kolarskiej. W ubiegłym roku staraniem koła zorganizowano 12 krajoznawczych wycieczek autokarowych dla 474 uczestników, natomiast turyści piesi wzięli udział w 15 imprezach, górcy w 5, a kolarze w 2. Na rok bieżący zaplanowano utworzenie dwóch dalszych sekcji — motorowej i fotograficznej oraz zorganizowanie 49 imprez kwalifikowanych, w tym 2 wycieczek zagranicznych. Do popularnych już imprez masowych urządzanych przez koło należy rajd okrętowców, rajd Kmicica oraz ogólnopolski spływ kajakowy „Złote liście”.

KATOWICE. Aktyw społeczny województwa katowickiego realizuje podjętą przed laty uchwałę o budowie w czynie społecznym domu wycieczkowego PTTK w Olsztynie w Jurze Krakowsko-Częstochowskiej. W części noclegowej będzie 100 miejsc w pokojach 3-, 4- i 8-osobowych; w restauracji również 100 miejsc stałych i 50 sezonowych na tarasie. Przewidziano także parking dla autobusów i samochodów osobowych oraz camping. W czynie społecznym specjalności „Miastoprojektu” w Częstochowie opracowali założenia techniczno-ekonomiczne. Stan konta Społecznego Komitetu Budowy DW w Olsztynie na dzień 31 grudnia 1971 r. wyniósł 670 tysięcy złotych. Komitet zwraca się z gorącym apelem do wszystkich turystów oraz zakładów pracy o poparcie tej inicjatywy. Dla zainteresowanych podajemy konto: Społeczny Komitet Budowy DW PTTK w Olsztynie, PKO Bielsko-Biała 31-9-422.

BYTOM. Zakład Wytwórczy „Foto—Pam” PTTK w Bytomiu przystąpił do produkcji pierwszych pa-

miątek o tematyce śląskiej. Już w najbliższym czasie turyści będą mogli kupić m.in. efektowne drobniaki z węgla, plakietki i proporczyki. Wartość produkcji do końca tego roku ma wynieść 2.000.000 zł.

WARSZAWA. Oddział PTTK przy żerańskiej FSO zaprasza pracowników swych zakładów filialnych z Kożuchowa, Siedlec, Grójca, Elbląga i Opola na zwiedzanie fabryki w Warszawie.

ŻAGAN. W Gorzupi Dolnej otwarto po remoncie Dom Wycieczkowy PTTK. Ma on 54 miejsca w budynku i 22 w domkach turystycznych. Zgłoszenia na noclegi przyjmuje Oddział PTTK w Żaganiu, tel. 14-91.

ŁÓDŹ. Zarząd Okręgu PTTK, Komisja Krajoznawcza i Łódzki WOIT ogłosiły konkurs fotograficzny pt. „Ziemia Łódzka w fotografii”. Nadsyłane zdjęcia powinny przedstawiać krajobraz województwa łódzkiego, folklor, architekturę zabytkową i nowoczesną, prezentować różne dyscypliny turystyki i formy wypoczynku po pracy. Mogą być one opracowane dowolną techniką fotograficzną, w formatach 30×40 cm. Oceniane będą tylko prace dotychczas nie publikowane i nie wystawiane. Fotogramy podpisane słownym godłem i dowolną liczbą cyfrową, z podaniem tytułu i określeniem miejsca wykonania zdjęcia, należy nadsyłać na adres PTTK — Zarząd Okręgu w Łodzi, ul. Piotrkowska 102 a w terminie do 31 stycznia 1973 r. Organizatorzy konkursów przewidzieli nagrody pieniężne.

CIESZYN. Przy Zarządzie Oddziału PTTK w Cieszynie została utworzona Komisja Historii i Popularyzacji Turystyki, złożona z dwudziestu działaczy turystycznych i krajoznawczych. Celem działalności nowej Komisji jest ustalenie faktów i zdarzeń polskiego ruchu turystycznego na Śląsku, w związku z planowanym opracowaniem monografii turystyki polskiej w tym regionie.

NOWY TARG. Oddział PTTK przy miejscowych Zakładach Przemysłu Skórzanego, choć istnieje dopiero 3 lata, należy do najaktywniejszych w woj. krakowskim. Co czwarty z 200 członków legitymuje się uprawnieniami przewodnickimi lub przodownicimi. Dobrze działają 3 komisje specjalistyczne i problemowe. Petetekowcy są głównymi organizatorami wypoczynku żłogi. Zakład jest udostępniony do zwiedzania, gości w nim rocznie około 6 000 turystów.

WROCLAW. Otwarty został pierwszy w stolicy Dolnego Śląska wzorcowy sklep patronacki „Foto—Pam” PTTK z pamiątkami. Turyści mogą w nim nabyć artystyczne wyroby z drewna rękodzielniczo malowanego lub wypalanego, przedmioty z poroża, wikliny, skóry, bursztynu, z tkanin zdobionych regionalnymi haftami. Trzeba podkreślić, że wrocławski „Foto—Pam” współpracuje z plastykami, a projekty wszystkich pamiątek są realizowane jedynie po zatwierdzeniu ich przez specjalną komisję utworzoną przy krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych. Stałą ekspozycję dolnośląskich suwenirów oglądać można we Wrocławiu przy ul. Kuźnicznej 21. Nowy sklep zlokalizowano w świetnym punkcie przy ul. Świerczewskiego 43.

Biuletyn Informacyjny ZG PTTK — redaguje Kolegium
Wydawca: Wydział Propagandy Zarządu Głównego PTTK
Adres redakcji: Warszawa, ul. Senatorska 11, tel. 26-22-51